

Protokoll 6/2017

fört vid Fastighetsnämndens sammanträde tisdag den 19 september 2017 kl. 16:30-16:45

Ledamöter

Jan Valeskog (S) Ordförande
Margareta Stavling (S)
Anders Göransson (S)
Maria-Elsa Salvo (S)
Åke Askensten (MP)
Hanna Begler (MP)
Henrik Sjölander (M)
Mikael Eskman (M)
Erika Wing (M)
Tomas Tetzell (M)
Kerstin Fredriksson (L)
Elisabeth Löfvander (V) ersätter Mehdi Oguzsoy
Gunnar Würtz (L) ersätter Richard Bengtsson

Ersättare

Lars Arell (S)
Birger Kato (S)
Elisabeth Hellström (M)
Leif Bokström (M)
Anders Karlsson (M)
Hamid Ershad Sarabi (C)

Övriga närvarande

Åsa Öttenius Förvaltningschef
Anna Wahlström Tjänsteman
David Lundqvist Tjänsteman
Helena Rönnberg Tjänsteman
Carina Jonsson Tjänsteman
Malin Lagerholm Tjänsteman
Karin Kolk Borgarrådssekreterare
Reza Etemad Personalföreträdare
Lawen Baderkhan Personalföreträdare

Justerare

Jan Valeskog (S), Kerstin Fredriksson (L)

Datum för justering

Paragraf §6

Sekreterare Jenny Holmberg

§ 6

Program för barnets rättigheter och inflytande i Stockholms stad 2018-2022. Remissvar

FSK 2017/291

Beslut

Fastighetsnämnden beslutar enligt fastighetskontorets förslag:

- 1 Fastighetsnämnden beslutar att godkänna och överlämna fastighetskontorets tjänsteutlåtande som svar på remissen.
- 2 Fastighetsnämnden beslutar att omedelbart justera paragrafen.

Handlingar i ärendet

- FSK 2017/291-3 Bilaga 2 Program för barnets rättigheter och inflytande i Stockholms stad 2018-2022
- FSK 2017/291-1 Mail
- FSK 2017/291-4 Bilaga 1 Remissbrev
- FSK 2017/291-2 Bilaga

Nämndens behandling av ärendet

Framlagda förslag till beslut

Nämnden föreslår (se beslutet).

Beslutsgång

Ordföranden Jan Valeskog (S) finner att nämnden beslutar enligt kontorets förslag.

Särskilt uttalande

Särskilt uttalande lämnas av Kerstin Fredriksson m.fl. (L) enligt följande:

En trygg uppväxt är avgörande för att ge alla barn samma möjligheter och chanser i livet. Att arbeta för att stärka barns rättigheter är något av det viktigaste vi kan göra. Det är bra att Stockholm tar fram ett program för barnets rättigheter. Men programmet borde ha varit mer konkret. Det finns en risk att det blir tomma ord.

Uppföljning, tidsplaner och ansvarsfördelning bör framgå tydligare. Även om mycket av arbetet är nämndspecifikt så är

många av de viktigaste utmaningarna sådana som berör många nämnder, eller som kräver att flera nämnder samverkar. Styrningen av det arbetet måste bli tydligare. Risken är annars att sådana viktiga uppgifter som kräver samverkan mellan olika verksamhetsområden – exempelvis skolan och socialtjänsten – blir hängande i luften. Programmet borde därför kompletteras med en genomförandeplan, på det sätt som har skett med programmet mot hemlöshet.

Den kanske viktigaste rättigheten som barn har är rätten till liv och skydd mot våld eller hot om våld. Alltför många barn får den rättigheten kränkt, ofta av ens egna föräldrar eller andra närstående. Hedersförtryck är en betydande källa till våld mot barn, eller hot om våld som ett sätt att begränsa barnets frihet. Vi hade önskat betydligt skarpare och mer ambitiösa skrivningar vad gäller arbetet mot olika former av våld mot barn. Det står att programmet kompletterar Stockholms stads program mot våld i nära relationer samt hedersrelaterat våld och förtryck, men inte på vilket sätt, eller hur programmen rent konkret är relaterade till varandra.

Barns möjlighet att utifrån sina förutsättningar vara delaktiga i beslut som berör dem är en viktig rättighet. Här återstår det mycket att göra för Stockholms stad. Programmets och barnkonventionens ord om barns delaktighet och hänsyn till barns behov riskerar att i det praktiska, svåra arbetet med konkreta fall inte få någon effekt.

Socialtjänstinspektörerna har i ett flertal granskningar visat på betydande brister när det gäller barns delaktighet i socialtjänstären. Barnen blir inte sedda och deras behov utreds inte tillräckligt väl. I synnerhet med tanke på att det rör sig om våra mest utsatta barn, som lever i familjer med problem såsom missbruk eller utsatta boendeförhållanden, är det extra allvarligt. Det innebär dessutom en kvalitetsbrist i handläggningen, eftersom barnen och deras familjer inte får rätt hjälp. Återigen skulle en genomförandeplan här kunna vara ett sätt att visa hur staden faktiskt tänker arbeta för att se till att barnets rättigheter stärks. Det är inte målsättningarna som är problemet, utan genomförandet.

Särskilt uttalande lämnas av Henrik Sjölander m.fl. (M) enligt följande:

Stockholm ska vara en stad som lever upp till och respekterar barnets rättigheter i enlighet med FN:s barnkonvention. Barn ska ha samma möjligheter oavsett bakgrund, hudfärg, kön, sexuell läggning, språk, religion, åsikter, sociala ursprung eller funktionsnedsättning.

Att göra FN:s barnkonvention till svensk lag är dock fel väg att gå, något som även Lagrådet nyligen slagit fast. Konventionstexterna är utmärkta som måttstock när man skapar nya lagar, men sämre som stöd för praktisk tillämpning. Istället för att driva denna fråga vidare skulle de pengar och resurser som avsätts för detta ändamål lämpligen istället kunna gå till utsatta barn. Svensk lagstiftning till stöd för barns rättigheter skulle kunna bli väsentligt sämre om konventionstexter läggs som grund, istället för lagar som i Sverige bygger på förklarande förarbeten och praxis.

Barns villkor i staden kan förbättras. Det finns fortfarande skillnader vad gäller barns uppväxtförhållanden i staden, både vad gäller mellan stadsdelar och utifrån sociala förutsättningar. Barn utgör vår framtid och deras rättigheter och inflytande ska värnas på bästa sätt. Bland annat har barnrättsperspektivet inom socialtjänsten har stärkts under de senaste åren och barnets bästa ska vara avgörande. Barnets rättigheter ska tillvaratas med Barnkonventionen som styrdokument snarare än som lagtext.

Programmet är hedervärt och har ett gott syfte och är innehållsmässigt bra. Dock ser vi en problematik i att ålägga stadens verksamheter ytterligare policies och styrdokument. Mängden styrdokument bör tvärtom minimeras. Det bästa vore att föra samman alla policies i ett övergripande dokument om hur staden ska arbeta ut ett medborgarperspektiv för att alla människor ska behandlas med respekt och så att alla ska ha lika rättigheter och möjligheter. I detta övergripande dokument bör detta programs fokusområden inkluderas.

Ersättaryttrande

Hamid Ershad Sarabi (C) instämmer i särskilt uttalande från Henrik Sjölander m.fl. (M).